

РЕШЕНИЕ

№ 781

гр. София, 05.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 08.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **9827** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 76, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Образувано е по жалба на Многопрофилна болница за активно лечение /МБАЛ/ „Сърце и мозък“ ЕАД, със седалище и адрес [населено място], депозирана чрез адв. А. К., срещу Заповед за налагане на санкции № РД-08-1604/20.09.2022 г., издадена от директора на Районна здравноосигурителна каса /РЗОК/- П., В ЧАСТТА Й относно т. 2, т. 4, т. 5, т. 9, т. 10 и т. 12. Иска се отмяна на заповедта в посочените точки като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят МБАЛ „Сърце и мозък“ ЕАД, редовно призован, не изпраща представител. В депозирана молба от процесуалния представител е изразено становище, с което не възразява да се даде ход на делото, поставени са въпроси към вещото лице Л. Д., оспорено е заключението на д-р Д. и д-р Й. Изразено е и становище по същество на спора. Претендират се разноски.

Ответникът – директор на РЗОК П., в съдебно заседание се представлява от юрк. В.-Й., която оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представени са писмени бележки.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства по реда

на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК, провери законосъобразността на обжалвания акт в посочените части, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбоподателят е лечебно заведение по смисъла на чл. 19 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ). В това си качество последният е сключил с Националната здравноосигурителна каза (НЗОК), представлявана от директора на РЗОК - П., индивидуален договор за оказване на болнична медицинска помощ № 151253/25.02.2020 г. Договорът е с основание чл. 59, ал. 1 ЗЗО и в съответствие с Националния рамков договор за медицински дейности /НРДМД/ 2020 - 2022 г. /по - надолу Н./. Тези обстоятелства не са спорни между страните.

Със Заповед РД-08-1407/22.08.2022 г. на директора на РЗОК – П. е наредено да бъде извършена самостоятелна проверка от 22.08.2022 г. до 09.09.2022 г. на МБАЛ „Сърце и мозък“ ЕАД (л.160). Предмет на проверката е контрол по изпълнение на договора на лечебното заведение /ЛЗ/ с НЗОК. Резултатите от проверката са обективирани в Протокол РД-08-Пр786/2022/09.09.2022 г. (л.41), връчен на същата дата на представител на дружеството. Констатирани са общо 14 нарушения, касаещи неспазване на условията и реда за оказване на болнична медицинска помощ.

Съставени са Протоколи за неоснователно получени суми 305/2022 г. (л.128) и 306/2022 г.(л.111), връчени на 09.09.2022 г. на представител на дружеството.

На 19.09.2022 г. на базата на извършената проверка е изготвен доклад от д-р П. Н. П. и Р. М. И. – контролори в РЗОК – П. (л.136), в който е отразено в кои от случаите КП е заплатена правомерно и в кои е налице нарушение.

Срещу съставения Протокол за неоснователно получени суми № 306/2022 г. е депозирано възражение изх. № 649/20.09.2022 г. от директора на МБАЛ „Сърце и мозък“ ЕАД (л.165).

На 20.09.2022 г. на основание чл. 74, ал. 5 от ЗЗО и чл. 412, ал. 1, т. 1 и чл. 422, ал.1 на Н. е издадена Заповед РД-08-1604 за налагане на санкции относно констатирани нарушения от МБАЛ „Сърце и мозък“ ЕАД (л. 25). Констатирани са общо 14 нарушения. В оспорените точки на заповедта –т. 2, т. 4, т. 5 т. 9, т. 10, и т. 12, са описани и приети за установени следните нарушения:

- по т. 2 от заповедта- ИЗ № 7260/04.05.2022 г. – 07.05.2022 г. на пациент К. Й. П., отчетен по КП № Р219. Пациентът е лекуван в клиника по ортопедия и травматология с окончателна диагноза „Фрактура калканеи билатералис“. Няма придружаващия заболявания. При битов инцидент уврежда двата крака в областта на петата. Извършена е операция на дясна петна кост като е предписана терапия за дома. Отразено е, че пациентът е изписан с неоперирана фрактура на лява пета, което е наложило повторна хоспитализация в същата болница. Счита се, че не са изпълнени критериите за дехоспитализация и е налице нарушение на условията и реда за оказване на болнична медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т.2 и т. 3 ЗЗО във връзка с чл. 292, т. 8 Н..

- по т. 4 от заповедта - ИЗ № 9575/09.06.2022 г.-12.06.2022 г. на пациент А. М. Г., отчетен по КП № Р 219. Пациентът е лекуван в клиника по ортопедия и травматология с окончателна диагноза „Фрактура калканеи билатералис“. Като придружаващо заболяване е посочено „Хронична обструктивна белодробна болест“. Пациентът е травмирал двата крака в областта на петите след падане от стълба. Извършено е оперативно лечение на лява петна кост и е предписана терапия за дома. Пациентът е изписан с неоперирана фрактура на дясна пета, което е наложило повторно влизане в

същата болница на 14.06.2022 г. Счита се, че не са изпълнени критериите за дехоспитализация, което представлява нарушение на условията и реда за оказване на болнична медицинска помощ по чл.55, ал. 2, т. 2 и т. 3 ЗЗО във връзка с чл. 292, т. 8 Н..

- по т. 5 от заповедта - ИЗ № 9070/02.06.2022 г. - 07.06.2022 г. на пациент Х. Т. М., отчетена по КП № 165. Пациентката е лекувана в Клиника по акушерство и гинекология с окончателна диагноза „Възпалителни болести на бъбреците по време на бременност“. Като придружавашо заболяване е посочено „Цистит, неуточнен“. Проверяващият екип смята, че няма данни за диагнозата „Възпалителни болести на бъбреците по време на бременност“. При преглед при нефролог не е потвърдена диагнозата „Пиелонефрит“. Счита се, че липсват индикации за хоспитализация по КП № 165, което е в нарушение на условията и реда за оказване на болнична медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 ЗЗО във връзка с чл. 292, т. 6, б. „а“ Н..

- по т. 9 от заповедта - ИЗ № 5251/31.03.2022 г.- 06.04.2022 г. на пациент С. П. Д., отчетен по КП № 39. Приет е в отделение по пневмония и фтизиатрия с окончателна диагноза „COVID19 идентифициран вирус, двустранна интерстициална пневмония“. Хоспитализиран по повод обща отпаднаост, втрисане, кашлица с обилна експекторация от жълтеникави храчки. Един ден след изписването е приет отново в клиника по гръдна хирургия с диагноза: метаплеврален излив в дясно. Отражено е, че не са изпълнени критериите за дехоспитализация, което представлява нарушение на чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 ЗЗО във връзка с чл. 292, т. 8 от Н..

- по т. 10 от заповедта- ИЗ № 7842/14.05.2022 г.- 16.05.2022 г. на пациент Н. К. С., отчетен по КП №197. Приет е в клиника по хирургия с окончателна диагноза „Друга и неуточнена чревна непроходимост“. Постъпва по повод болки в корема и подуване. Съобщава за еднократно повръщане и наличие на дефекация и флатуленция. След направените изследвания е установено, че липсват данни за чревна непроходимост и възпалителен процес, което показва, че липсват индикации за хоспитализация по КП № 197. Описаният случай представлява нарушение на условията и реда за оказване на болнична медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 ЗЗО във връзка с чл. 292, т. 6, б. „а“ Н..

- по т. 12 от заповедта - ИЗ № 8690/27.05.2022 г. - 02.06.2022 г. на пациент М. Г. Г., отчетена по КП № 39. Приета е в отделението по пневмония и фтизиатрия с окончателна диагноза „Други бактериални пневмонии“. Придружавашо заболявания – Х., Коксартроза, Гонартроза, обезитет. Налице са оплаквания от болки в гърба, двустранно, кашлица и температура до 38 С. Констатирани са белодробни лезии и инкапсулиран излив в дясно. Няколко дни след като е изписана е приета отново със същите оплаквания. Отражено е, че не са изпълнени критериите за дехоспитализация, което представлява нарушение на чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 ЗЗО във връзка с чл. 292, т. 8 Н..

С оспорените точки от заповедта са наложени санкции – финансови неустойки, всяка в размер на 200 лв. В останалите точки заповедта не е обжалвана и е влязла в сила.

За изясняването на делото от фактическа страна е назначена комплексна съдебно-медицинска експертиза, изготвена от вещи лица -лекари със специалност „Акушерство и гинекология“; „Ортопедия и травматология“; „Вътрешни болести“, „Белодробни болести и фтизиатрия“, „Професионални болести“; „Хирургия“. От заключението на вещите лица и разясненията им в ОСЗ, се установява следното:

По т. 2 и т. 4 от заповедта д-р П. П. Т., специалист по „Ортопедия и Травматология“,

дава мотивирано заключение /л. 282/, че пациентите са лекувани адекватно съобразно особеностите на всеки конкретен случай като е взето предвид състоянието, както и придружаващите заболявания. Счита, че са спазени критериите за дехоспитализация на К. Й. П. и А. М. Г..

По т. 5 от заповедта д-р Л. А. Д. – специалист по акушерство и гинекология, дава заключение /л.271/, че лечението на Х. Т. М. е могло да бъде амбулаторно, тъй като пациентката е нямала оплаквания от бременността. Вещото лице посочва, че за пациентката не са описани усложнения нито от страна на бременността, нито от страна на възпалителния процес на бъбреците, който е непотвърден.

По т. 9 и т. 12 от заповедта д-р К. Н. Д. – специалист по вътрешни болести, белодробни болести и фтизиатрия и професионални болести, дава противоречиви отговори на поставените задачи. /л. 293/

По т. 9 от заповедта дава заключение, че са налице данни за хоспитализация и данни за дехоспитализация на С. П. Д.. Посочва, че при дехоспитализирането има риск за здравето на пациента предвид наличието на белодробен карцином. Твърди, че е изпълнен диагностично-лечебния алгоритъм по клинична пътека № 39 и че правилно пациентът е насочен за амбулаторно проследяване от гръден хирург предвид състоянието му. Същевременно в ОСЗ посочва, че при плеврален излив, какъвто пациентът получава веднага след дехоспитализацията му, състоянието му е спешно и налага лечение в стационар.

По т. 12 от заповедта д-р Д. излага твърдения, че е налице обратно развитие на възпалителния процес при М. Г. Г.. Установената находка както на пулмография, така и на торакална ехография за плеврален излив налага продължаване на изясняване и верификация на инкапсулирания излив. Счита, че в рамките на 24 часа могат да настъпят съществени изменения в състоянието на дехоспитализираната пациентка.

По т. 10 от заповедта д-р Ю. Г. Й., специалист хирург, констатира /л. 274/, че липсват данни за нарушена чревна непроходимост на пациента Н. К. С.. Поради това счита, че липсват индикации за хоспитализация по КП № 197.

Съдът кредитира изцяло приетата комплексна съдебно-медицинска експертиза с изключение на изводите на вещото лице Д. за наличие на критерии за дехоспитализация на пациентите по т. 9 и т. 12 от заповедта.

Съдът намира, че така установената фактическа обстановка, обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Насочена е срещу акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност по арг. от чл. 76, ал. 5 ЗЗО. Подадена е от лице, което е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление. Депозирана е в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК./л. 39, л. 24/

Разгледана по същество жалбата, е частично основателна.

Съдът е длъжен да провери законосъобразността на обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Обжалваната Заповед № РД-08-1604/20.09.2022 г. е издадена от компетентен орган – директора на РЗОК- П., в съответствие с правомощията, установени в чл. 74, ал. 5 ЗЗО, при спазване на изискването за писмена форма.

Не се споделят възраженията на жалбоподателя за непълно описание на фактическите обстоятелства. Във всяка от оспорените точки на заповедта е посочено заболяването на съответния пациент, проведеното лечение и направените

изследвания. Ясно са описани нарушенията и кореспондиращата им санкционна норма. Неоснователни са твърденията на жалбоподателя относно липсва на пълно посочване на правното основание, както и липса на мотиви на административния орган.

Съдът не установи нарушения на административнопроизводствените правила. Не се споделят възраженията на жалбоподателя за допуснато съществено нарушение на процедурата по издаване на заповедта поради неизпращане на възражението на лечебното заведение на арбитражна комисия. Подаденото възражение е насочено само срещу Протокол за неоснователно получени суми № 306/2022 г. Лечебното заведение не е оспорило Протокол РД-08-Пр786/2022/09.09.2022 г., в който са обективирани резултатите от проверката и спрямо чийто констатации според съда може да се подаде възражение по реда на чл. 74, ал. 4 ЗЗО. Жалбоподателят не е подал възражение и срещу Протокол за неоснователно получени суми № 305/2022 г. Дори да не бъде възприето, че по реда на чл. 74, ал. 4 ЗЗО се подават възражения само срещу протокола, с който контролните органи са констатирани нарушения при извършена проверка, възражението срещу Протокол за неоснователно получени суми № 306/2022 г. е подадено след изтичане на 7-дневния срок по чл. 74, ал. 4 ЗЗО на 20.09.2022 г., когато е издадена оспорената заповед. Поради изложеното съдът счита, че за директора на РЗОК П. не е възникнало задължението, произтичащо от чл. 75, ал. 1 от ЗЗО, да изпрати спора за решаване от арбитражна комисия.

По отношение на съответствието на обжалвания акт с материалния закон, съдът намира следното:

С обжалваните точки от заповедта са наложени шест санкции-финансови неустойки в размер на 200 лева всяка.

По т. 2 от заповедта д-р Т. дава заключение, че са изпълнени критериите за дехоспитализация. Пациентът е изписан с подобрение, без данни за инфекция и без медицински риск от приключване на болничното лечение. Лечението при този вид травми е оперативно и неоперативно като преценката към кое лечение да се пристъпи е според вида на счупване, разместване, вътреставно налягане и др. При наличие на показания или индикации за неоперативно лечение, например неразмествени или слабо размествени фрактури и противопоказания, е правилно да се подходи към този метод, като се вземат предвид тези обстоятелства и общото състояние на пациента. В случая лекарите са преценили, че в интерес на пациента и неговото здраве ще е лечението на лявата пета да е неоперативно, щом възможностите го позволяват. Повторната хоспитализация на лицето е след нов битов инцидент и след проведени рентгенови изследвания е взето решение за оперативно лечение на лява пета. С оглед на това и съобразявайки становището на вещото лице, съдът счита, че са изпълнени медицинските критерии за дехоспитализация и наложената санкция подлежи на отмяна.

По т. 4 от заповедта д-р Т. дава заключение, че са изпълнени критериите за дехоспитализация, тъй като пациентът е изписан без данни за инфекция и без медицински риск от приключване на болничното лечение. Пациентът е приет с фрактура на двете петни кости. Медицинският екип взема решение за оперативно лечение само на лява петна кост, а на по-късен етап и на дясната, тъй като в момента са налице оток и були (фликтени). Вещото лице счита, че при такива състояние на меките тъкани в областта на счупването е правилно да се изчака с оперативната намеса до намаляване на отока и зарастване на булите. Съдът съобрази и възприе

становището на вещото лице и счита, че административният орган неправилно е приел наличие на нарушение на условията и реда за оказване на медицинска помощ. Наложена санкция подлежи на отмяна.

По т. 5 от заповедта д-р Д. дава заключение, че не са налице индикации за хоспитализация. От данните по делото е установено, че пациентката е с непотвърдена диагноза пиелонефрит, бременна в 8 лунарен месец, с неуточнен цистит. Тъй като няма описани усложнения нито от бременността, нито от страна на възпалителния процес, който е непотвърден, лечението е могло да бъде амбулаторно. Като възприе заключението на вещото лице съдът счита, че правилно е прието от административния орган, че не са налице индикациите за хоспитализация по КП № 165 и е извършено нарушение на условията и реда за оказване на болнична медицинска помощ.

По т. 9 от заповедта д-р Д. дава противоречиво заключение, но все пак констатира, че е налице риск за здравето на пациента предвид наличието белодробен карцином, който може да реализира усложнения във всеки един момент – например кръвохрачене, тромб от метастаза. Налице е риск и от установения плеврален излив. Съдът не възприема становището на вещото лице, че са били налице критерии за дехоспитализация на пациента. Съдът счита, че всички пациенти, включително тези с установени карциноми, следва да бъдат лекувани етично и добросъвестно, а здравето и общото състояние на лекувания да бъдат с приоритет. Наличието на рискови фактори е налагало продължаване на лечението, а не изписване на пациента. Непосредственото настъпване след изписването на пациента на плеврален излив е ясна индикация за преждевременната му дехоспитализация. Административният орган правилно е преценил, че е извършено нарушение на условията и реда за оказване на болнична медицинска помощ.

По т. 10 от заповедта д-р Ю. Й. дава заключение, че клиничната картина на пациента не отговаря на диагнозата чревна непроходимост. Не се установяват данни за оформени патологични хидроаерични нива. Лабораторните показатели като броя на левкоцитите и С. са в нормални стойности при пациента. Вещото лице дава заключение, че не е имало риск за здравето на пациента, ако не е бил хоспитализиран. По този начин се установява, че липсват индикации за хоспитализация по КП № 197. Административният орган правилно е преценил, че е извършено нарушение на условията и реда за оказване на болнична медицинска помощ.

По т. 12. от заповедта вещь лице К. Д. също дава противоречиво заключение. Съдът не възприема становището на вещото лице, че са били налице критерии за дехоспитализация на пациентката. При установени белодробни лезии и инкапсулиран излив в дясно е било необходимо

продължаване на изясняване и верификация излива, както самото вещо лице посочва в заключението си. Поради това съдът счита, че е следвало пациентката да остане под лекарско наблюдение, а не да бъде изписана. Административният орган правилно е преценил, че е извършено нарушение на условията и реда за оказване на болнична медицинска помощ.

Директорът на РЗОК упражнява правомощието си относно определяне на размера на финансовата неустойка в предвидения от Н. диапазон от 200 лв. до 500 лв., но в разглеждания случай санкцията е приложена в предвидения минимален размер от 200 лв и не може да бъде редуцирана. Съдът намира, че по т.2 и т.4 от заповедта лечебното заведение е оказало адекватна медицинска помощ. Наложените санкции по т. 2 и т. 4 следва да бъдат отменени. По отношение на останалите обжалвани точки от заповедта- т. 5, т. 9, т. 10 и т.12, по изложените по-горе съображения съдът намира, че правилно административният орган е приел наличието на нарушения и съответно правилно са наложени санкции, всяка от които е в минимален размер. В тази част жалбата следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

При този изход на спора на оспорващия следва да бъдат присъдени разноски съобразно уважената част от жалбата. Лечебното заведение е направило разноски в общ размер на 1650 лева – 1600 лева депозит за съдебно-медицинската експертиза и 50 лева за държавна такса. На жалбоподателя се дължат разноски в размер на 550 лева - арг. чл 78, ал. 1 ГПК вр. чл. 144 АПК.

С оглед фактическата и правна сложност на спора и проявената процесуална активност от представителя на ответника, съдът счита, че юрисконсултското възнаграждение следва да бъде в размер на 150 лева- арг. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК вр. 144 АПК размерът на разноските на ответника следва да бъде съразмерен на отхвърлената част от жалбата, поради което окончателният размер на дължимото юрисконсултско възнаграждение възлиза на 100 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 и ал. 3 АПК, Административен съд София град, 24 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на санкции № РД-08-1604/20.09.2022 г., издадена от директора на РЗОК – П. В ЧАСТТА ѝ по т. 2 и т. 4, с която са наложени две санкции – финансова неустойка, всяка в размер на 200 лева.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Многопрофилна болница за активно лечение „Сърце и мозък“ ЕАД срещу Заповед за налагане на санкции № РД-08-1604/20.09.2022 г., издадена от директора на РЗОК – П., в останала част.

ОСЪЖДА РЗОК П. да заплати на Многопрофилна болница за активно лечение „Сърце и мозък“ ЕАД сумата от 550 лева разноски по делото.

ОСЪЖДА МБАЛ „Сърце и мозък“ ЕАД да заплати на РЗОК П. сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: